

Sygn. akt II CZ 10/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSA Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 listopada 2003 r.,
z wniosku B. S., P. J. i J. S.
przy uczestnictwie W. Zrzeszenia Handlu i Usług w P.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 marca 2006 r.,
zażalenia skarżącego G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w P. na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 25 listopada 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2005 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną G. M spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wniesioną od postanowienia tego sądu z dnia 25 maja 2005 r. o oddaleniu skargi o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że opisana skarga kasacyjna nie spełnia żadnego z wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. W pisemnym uzasadnieniu podkreślono następujące wady skargi: brak wskazania, czy oznaczone w skardze orzeczenie jest zaskarżone w całości, czy w części; brak oznaczenia wraz z podstawą kasacyjną błędu popełnionego przez sąd przy wydaniu orzeczenia, czy to przez błędną wykładnię prawa materialnego, czy też niewłaściwe jego zastosowanie i podanie uzasadnienia przemawiającego za inną interpretacją; pominięcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem obejmującym wywód prawny pozwalający zakwalifikować skargę do rozpoznania.

Na to postanowienie zażalenie złożyła G. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która odnosząc się kolejno do wytkniętych przez sąd uchybień podniosła, że :

- wskazanie zakresu zaskarżenia wynika z wniosku o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia,
- na stronie pierwszej skargi kasacyjnej zostały przytoczone podstawy kasacyjne a ich uzasadnienie znajduje się w uzasadnieniu całej skargi,
- wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej został sformułowany, a jego uzasadnienie znajduje się w uzasadnieniu całej skargi.

Ponadto zdaniem spółki skarga czyni zadość wszystkim ogólnym wymaganiom pisma procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem prawnym ukierunkowanym na badanie zgodności z prawem prawomocnych orzeczeń Sądu drugiej instancji. Dlatego ustawa stawia skardze kasacyjnej surowe wymagania, wyliczone w art. 398⁴ § 1 k.p.c., które stanowią elementy konstrukcyjne skargi. Skarga kasacyjna bez któregośkolwiek z tych elementów jest dotknięta brakiem istotnym, powodującym jej odrzucenie a limine, bez wzywania do uzupełnienia w trybie art. 130 § 1 k.p.c. (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Z wyraźnie wyartykułowanych przez Sąd Okręgowy wad skargi kasacyjnej, na pierwszym miejscu wymienia się brak wskazania zakresu zaskarżenia postanowienia o oddaleniu skargi o wznowienie postępowania. Rację ma Sąd Okręgowy stwierdzając, że skarga nie zawiera wprost wskazania, czy zaskarża się postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 25 maja 2005 r. w całości, czy w odpowiedniej części. Jednak nie jest to wystarczający argument do odrzucenia skargi z tej przyczyny, jeśli uwzględni się zawarty we wstępnej części skargi wniosek o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia. Na tej podstawie można jednoznacznie ustalić - odpowiadający temu wnioskowi - zakres zaskarżenia.

Natomiast trafnie Sąd Okręgowy ocenił wady skargi w zakresie przytoczenia podstaw kasacyjnych. Nie spełnia bowiem wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. powołanie się na opisowo przedstawione uchybienia sądu, bez wskazania konkretnych przepisów prawa procesowego, które zostały w ten sposób naruszone.

Według utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu przytoczenie podstawy poprzednio kasacji a obecnie skargi kasacyjnej wymaga wskazania konkretnych przepisów, których naruszenie zarzuca skarżący (z licznych orzeczeń dotyczących tej kwestii można wymienić wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. III KRS 2/04 OSNP 2005, nr 3, poz. 48, z dnia 20 maja 2003 r. III CKN 1214/00 system informacji prawniczej lex 109436, postanowienie Najwyższego z dnia 10 maja 2002 r. III CKN 1310/00 system informacji prawniczej lex 54502).

Kolejną przyczyną odrzucenia skargi kasacyjnej przez Sąd Okręgowy było pominięcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem. Ponieważ w części wstępnej skargi kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej, co słusznie podnosi się w zażaleniu, pozostaje do rozważenia dopełnienie obowiązku jego uzasadnienia. Według wyjaśnień skarżącego, uzasadnienie wniosku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania znajduje się w uzasadnieniu całej skargi. Tam też wskazane zostało istotne zagadnienie prawne, wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy.

Odrębne uregulowanie dwóch wymagań skargi kasacyjnej tj. przytoczenia podstaw skargi i jej uzasadnienia oraz przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi świadczy o tym, że obie te kategorie nie są równoważne i wymagają oddzielnego uzasadnienia. Obowiązek uzasadnienia rozpoznania skargi kasacyjnej wiąże z instytucją „przedsądu” (art. 389⁹ k.p.c.) a w konsekwencji z rolą i zadaniami Sądu Najwyższego jako sądu kasacyjnego (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r. II CZ 142/04 system informacji prawniczej lex 146412). Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna zatem nawiązywać do przesłanek „przedsądu”. Jeżeli przyczyną rozpoznania skargi jest wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego, to wówczas składający skargę nie może poprzestać na przytoczeniu treści art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ale obowiązany jest do sformułowania tego zagadnienia. Nie uczynił tego autor ocenianej skargi kasacyjnej. Konkludując uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej wskazał wprawdzie na pojawienie się istotnego zagadnienia prawnego, jednak tego zagadnienia nie zdefiniował.

Złożenie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, bez jego oddzielnego uzasadnienia stanowi kolejny, nieusuwalny brak skargi kasacyjnej skutkujący jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. nie zastępuje odwołanie się przez skarżącą do uzasadnienia podstaw kasacji, zwłaszcza jeśli uwzględniono wcześniej wytknięte uchybienia w zakresie tego odrębnego, koniecznego elementu skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r.

II CZ 102/62 system informacji prawniczej lex 57231, oraz cyt. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r.).

Z tych wszystkich względów uznać należy, iż opisane wady konstrukcyjne skargi kasacyjnej usprawiedliwiały jej odrzucenie przez Sąd Okręgowy.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3, 398²¹ k.p.c.